

[שם] ת"ר אסור לאדם שיהנה מן העוה"ז בלא ברכה וכל הנהנה מן העוה"ז בלא ברכה מעל. מאי תקנתיה, ילך אצל ת"ח. [ילך אצל] ת"ח מאי עביד ליה הא עבד

לאיסוריה. אלא אמר רבא ילך אצל חכם מעיקרא וילמדנו ברכות כדי שלא יבא לידי מעילה. אמר רב יהודה אמר שמואל כל הנהנה מן העולם הזה בלא ברכה כאלו נהנה מקדשי שמים שנאמר (תהלים כד) "לה' הארץ ומלואה". רבי לוי רמי כתיב "לה' הארץ ומלואה" וכתיב (שם קטו) "השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם". לא קשיא, כאן קודם ברכה [שם ע"ב] כאן לאחר ברכה.

ג. ת"ר אסור לאדם שיהנה מן העוה"ז בלא ברכה, וכל הנהנה מן העוה"ז בלא ברכה מעל, מאי תקנתיה, ילך אצל חכם כו' מעיקרא וילמדנו ברכות. האיסור הוא מצד העדר הכרת הטובה שהוא

יסוד עבודת השם ית', ע"כ אסור לאדם שיהנה בלא ברכה. אמנם יש עוד לדעת שכל ההנאות שבעולם לא ימלאו את תעודתן ^{practical} כ"א בהיותן (משמשות) [משמשות] להנהגה המאושרה המוסרית, שהיא דעת אלהים בארץ. א"כ הנהנה בלא ברכה ומשתמש בהן רק לתעודת הנאתו החמרית, הוא מחליף את תעודת מציאותן, דומה ממש לנהנה מקדשי שמים, שהם עומדים להשלים את האדם בהשלמתו המעולה העליונה הרוחנית והוא משפיל ערכם להשתמש בהם להנאות חומריות, שמעל ומשנה תעודתם, ואין מעילה אלא שינוי, כדברי חז"ל במעילה¹ מהוכחת הפסוקים. ומזה חסדעף כל הזהירות של שינוי הקדש, ומכש"כ מקדושה חמורה לקדושה קלה. אמנם האדם הורגל ללכת אחרי עיניו ולבכר הנאות החושים, ע"כ לא יתעורר כלל לההשלמה הרוחנית שיוכל להוציא מכל מקרה של הנאה חושית שמודמן לידו. ע"כ ילך אצל חכם מעיקרא, מתחילת חינוכו, טרם התגברו עליו קישורי החושים למשכם אליו ביותר משורת השכל והצדק האלהי, וילמדנו ברכות, וישכילהו לעדן את רוחו, להרים קרן ביראת ד', עד שרגשי ההנאות הרוחניות יקדימו תמיד להנאות הגשמיות, ואז ישכיל היטב את תעודת ההנאות והחיים בכלל ולא יבא לידי מעילה ובכל דרכיו ישכיל, כדברי הכתוב² "בכל דרכיך דעהו", וכדברי בר קפרא³ שהיא פרשה קטנה שכל גופי תורה תלוין בה.

Making Brachot

[שם] ת"ר אסור לאדם שיהנה מן העוה"ז בלא ברכה וכל הנהנה מן העוה"ז בלא ברכה מעל. מאי תקנתיה, ילך אצל ת"ח. [ילך אצל] ת"ח מאי עביד ליה הא עבד

לאיסוריה. אלא אמר רבא ילך אצל חכם מעיקרא וילמדנו ברכות כדי שלא יבא לידי מעילה. אמר רב יהודה אמר שמואל כל הנהנה מן העולם הזה בלא ברכה כאלו נהנה מקדשי שמים שנאמר (תהלים כד) "לה' הארץ ומלואה". רבי לוי רמי כתיב "לה' הארץ ומלואה" וכתיב (שם קטו) "השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם". לא קשיא, כאן קודם ברכה [שם ע"ב] כאן לאחר ברכה.

ג. ת"ר אסור לאדם שיהנה מן העוה"ז בלא ברכה, וכל הנהנה מן העוה"ז בלא ברכה מעל, מאי תקנתיה, ילך אצל חכם כו' מעיקרא וילמדנו ברכות. האיסור הוא מצד העדר הכרת הטובה שהוא

יסוד עבודת השם ית', ע"כ אסור לאדם שיהנה בלא ברכה. אמנם יש עוד לדעת שכל ההנאות שבעולם לא ימלאו את תעודתן ^{practical} כ"א בהיותן (משמשות) [משמשות] להנהגה המאושרה המוסרית, שהיא דעת אלהים בארץ. א"כ הנהנה בלא ברכה ומשתמש בהן רק לתעודת הנאתו החמרית, הוא מחליף את תעודת מציאותן, דומה ממש לנהנה מקדשי שמים, שהם עומדים להשלים את האדם בהשלמתו המעולה העליונה הרוחנית והוא משפיל ערכם להשתמש בהם להנאות חומריות, שמעל ומשנה תעודתם, ואין מעילה אלא שינוי, כדברי חז"ל במעילה¹ מהוכחת הפסוקים. ומזה חסדעף כל הזהירות של שינוי הקדש, ומכש"כ מקדושה חמורה לקדושה קלה. אמנם האדם הורגל ללכת אחרי עיניו ולבכר הנאות החושים, ע"כ לא יתעורר כלל לההשלמה הרוחנית שיוכל להוציא מכל מקרה של הנאה חושית שמודמן לידו. ע"כ ילך אצל חכם מעיקרא, מתחילת חינוכו, טרם התגברו עליו קישורי החושים למשכם אליו ביותר משורת השכל והצדק האלהי, וילמדנו ברכות, וישכילהו לעדן את רוחו, להרים קרן ביראת ד', עד שרגשי ההנאות הרוחניות יקדימו תמיד להנאות הגשמיות, ואז ישכיל היטב את תעודת ההנאות והחיים בכלל ולא יבא לידי מעילה ובכל דרכיו ישכיל, כדברי הכתוב² "בכל דרכיך דעהו", וכדברי בר קפרא³ שהיא פרשה קטנה שכל גופי תורה תלוין בה.

Making Brachot